

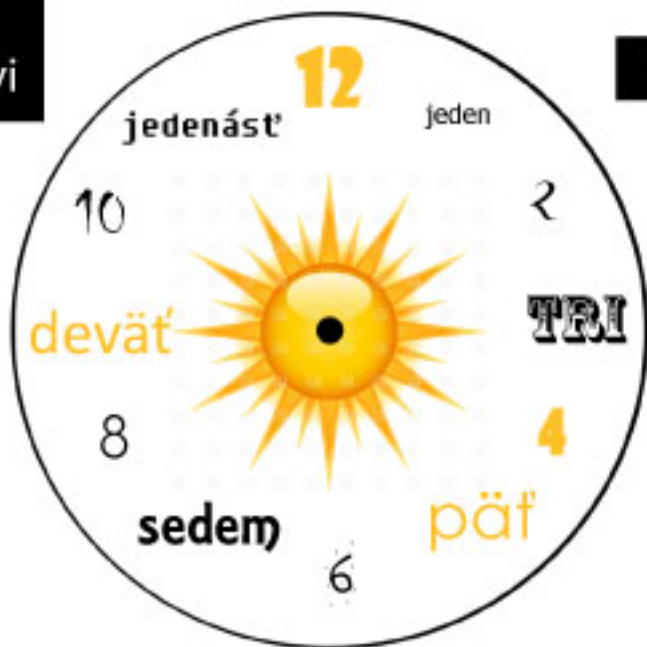
ChronosMag

číslo 4

TEUR

kvapka
krvi

SOČ

nedávne školské akcie

marec - mesiac knihy

tvorba
žiakov

editoriál

Tak, a teda je tu jar. Čas zimy a snehu je už konečne za nami a my sa môžeme znovu tešiť na slnko, teplo a v neposlednom rade aj na blížiacu sa letnú voľno! Ale ešte pred tým ako odídeme na koncoročnú prax je tu jedno číslo nášho školského časopisu a s ním aj veľa zaujímavých tém, udalostí a prác ktoré sú výsledkom usilovného a zanieteného štúdia našich žiakov. Tak teda, horsa na to!

Zuzanna
Flešková

obsah
obsah

16

14

15

9

Úsmev

alebo ako zapôsobiť na ľudí

Smile It Looks

Good On You!

I CAN ALWAYS MAKE
YOU SMILE.

Po prvé, úsmev je jednoduchý spôsob, ako urobiť dojem. Predsa vždy sa nám lepšie pozerá na človeka s úsmevom na tvári. Prináša nám to radosť, zlepšuje náladu, teda v prípade, že je úsmev úprimný.

Charles Schwab (americký biznismen a investor, zakladateľ Charles Schwab Corporation) povedal, že jeho úsmev má cenu miliónov dolárov. Jedným z prejavov jeho osobnosti bol očarujúci úsmev, ktorý okrem iného spôsoboval, že na ľudí robil dobrý dojem.

Úsmev vraví: „Páčiš sa mi. Rád ťa viďm.“, alebo: „Mám ťa rád.“

A neúprimný úsmev? To je vlastne grimasa, ktorá nikoho neoklame. Ľudia cítia, že je to úsmev formálny, mechanický a je im odporný. Ja však mám na mysli ozajstný úsmev, srdečný a úprimný.

Istý vedúci obchodného domu povedal, že radšej prijme nevzdelanú predavačku s pekným úsmevom, než doktora filozofie s vážnym výrazom v tvári. Pri styku s ľuďmi musíte mať dobrú náladu, ak chcete, aby dobrú náladu pri stretnutí s vami mali aj oni.

Tak neváhajte a usmievajte sa tak často, ako môžete!

Hviezdoslavov Kubín

V marci sme už tradične uskutočnili školské kolo Hviezdoslavovho Kubína. V súťaži jednotlivci súťažili vo IV. kategórii – mládež stredných škôl a VI.-VIII. ročníka osemročných gymnázií a ostatná nevysokoškolská mládež do 19 rokov.

Výkony súťažiacich hodnotila porota podľa hodnotiacich kritérií:

1. Dramatická príprava predlohy
2. Tvorivosť a osobnostný prístup recitátora
3. Působivosť prednesu na poslucháča

Systém hodnotenia bol binárny: 0-1 bod za každú položku kritérií.

Súťažiaci mohli získať maximálne 19 bodov.

Výsledky:

V kategórii próza porota udelila:

1. miesto- neudelené
2. miesto- neudelené
3. miesto- Michaela Mičudová I. D

V kategórii poézia porota udelila:

1. miesto- neudelené
2. miesto- neudelené
3. miesto- Kristína Cmarková I. D

Súťažiacim srdečne blahoželáme a vyjadrujeme presvedčenie, že v budúcom ročníku sa do súťaže zapojí viac žiakov.

Keby som mala krídla

Ten úžasný pocit, keď ti vánok pohádza vlasy. Mať krajinu pod sebou ako na dlani. Všetka, a čom som snívala, by bola zrazu naplnená ...

Ako tak sedím a píšem tieto riadky, každá sekunda je venovaná niečomu, čo mi vytvára úsmev na tvári a uvažujem ...

Čo ak? Keby náhoda?

Zpocíťu, že je všetko dokonalé, prichádza aj strach, že o to prídem. Tie pierka, čo zdobia krídla ešte nepoznané a zvedavé spoznávajú. Dávaj pozor! Zhŕba môžeš spadnúť nadol a s pádom prichádzajú bolesti.

Nechcem myslieť na zlé veci! Budem optimistka, ale zároveň aj realistka, ktorá rada sníva.

Ake krídla by som chcela? Krásne motýlie, ktoré by zdobili žiarivé farby kvetov? Ale sú veľmi krehké. Jeden neopatrný pohyb a môžem sa rýchlo zraniť. Pretože už dávno som pochopila, že krásy sa môžem dočkávať len srdcom. Alebo uvažovať nad krídlami atavca, ktorý sa vznáša a nebojácne nesie vo vzduchu?

Aj tak je to len sen ...

Prebúdzal sa s rannou rosou na perách a zaspávať pri zapadajúcom slnku. Dokonalosť života letcov. Let za krásneho dňa? Perfektné! Ale v hespúťanej búrke by som zvolila inú cestu.

Ale prečo by som chcela krídla? Toľko voľností, zážitkov, ktoré by som si chránila ako oko v hlave. Najkrajší pocit by bol, že by som bola prosté jedinečná ...

SOČ

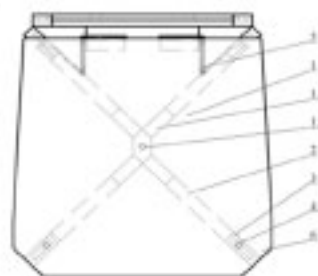
č. odboru: 10 – Stavebníctvo, geodézia, kartografia
1. miesto na školskom kole SOČ

Skladacia stolička Anihilo

Heslom našej práce je : Anihilo, viac miesta pre život. To znamená prečo by sa mal človek obklopať haldami nefunkčného a zbytočného nábytku, keď si môže zvoliť cestu nábytku, ktorý mu bude dokonale slúžiť, plniť svoj účel a prítom nezaťažovať.

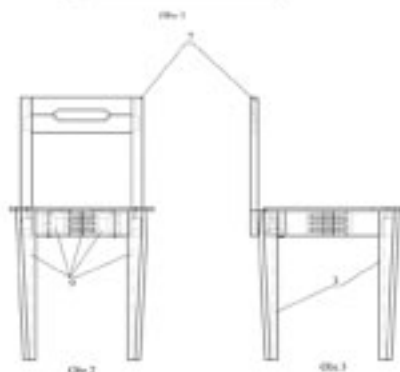
Pri práci sme sa najviac inšpirovali myšlienkami funkcionalizmu, racionalizmu a minimalizmu a aj dizajermi ako Alvar Aalto, Gerrit Rithveld, Tomáš Janet a inými.

Prácou nechceme vytvoriť len skladaciu stoličku, ale aj zmeniť myslenie ľudí, aby sa trochu uskromnili a odložili dogmy, ktoré súvisia so skladacím nábytkom. Táto filozofia je zaujímavá hlavne pre ľudí s nižším príjmom, študentov, ľudí, ktorí chcú mať v menšom byte viac miesta alebo aj firmy, ktoré chcú zefektívniť vybavenie svojich pracovísk. Životné náklady za dňa na deň rastú, pracovných miest ubúda a ľudia sa musia chliac-nechliac uskromniť.

- 1- stredový čapový kľb
- 1.1- spojka ľubov
- 1.2- stredová tyčka
- 2- kľb
- 3- noha
- 4- kolík na zachytenie sedadla
- 5- kovanie
- 5.1- vertikálny pánt
- 5.2- horizontálny pánt
- 5.3- vertikálny pánt
- 5.4- pánt sedadla
- 5.5-spojovacie plechy
- 6- sedadlo
- 7- operadlo
- 8- upevnenie sedadla o ľuby
- 9- spodná časť stoličky

m. suja, IV.d

Ďalší žiak našej školy, **Marián Rafkovský**, prezentoval a aj vyrobil pomôcky pre študijný odbor aby pomohol žakom zapamätat si a obznamiť sa so strojmi ktoré používajú na praxi. Môže sa ich vďaka na druhom poschodí našej školy vítať, umiestnené na stenách.

Cieľ práce:

Mojim cieľom je vytvoriť výchovno-vzdelávaciu pomôcku pre ďalších študentov SOČ drevárska zvolen v podobe panelov a prezentácie pričom na obrázkoch budú zobrazené základné ale aj menej známe stroje a zariadenia na opracovanie dreva. Ich úlohou bude pomôcť profesorom pri prednáške a učení drevobrábачích strojov na Strojníctve alebo Technológii. Môžu konkrétne ukázať na obrázku a ktorý stroj sa jedná a tak si môžu študenti jednoduchšie predstaviť a aký stroj ide a môže im to pomôcť pri vývoji v danom odbore.

Na našej škole je dôležité poznať podstatu strojov a vedieť načo konkrétny stroj slúži. Dôležité je pre študentov najmä poznanie názvu stroja a to ako stroj vyzere a ako sa používa. Keď pošle študenta dielenský učiteľ na odbornú prax príli na stolovú kotučovú pílu a vie ako vyzere nepôjde príli na formátovaciu pílu s pohyblivým vozkom, budem veľmi rád ak sa moja pomôcka osvedčí a bude pomáhať.

STREDOŠKOLSKÁ ODBORNÁ ČINNOSŤ
 Č. odboru: 10 – Stavebníctvo, geodézia, kartografia
 2. miesto na školskom kole SOČ

Kuchynská linka budúcnosti

Naša maturitná práca má názov HORCRUX. Horcrux je definovaný v románoch Harry Potter ako odťažok duše, a práve preto sme ho zvolili ako príťažný názov pre našu kuchyňu. Základom nášho návrhu sú totiž odťažky ľudskej činnosti. Položíme pohár na pracovnú dosku a on tam zanechá odťažok, resp. prepadáva sa do hĺbky pracovnej dosky. Rovnako to funguje aj s hrncami, ktoré sú navyše v menšej výške prehľadnejšie pri práci. Naše, odkvapkač na riad, varechy, naberačky ... Všetko sú to prostriedky ľudskej činnosti, pomôcky, za pomoci ktorých sa dosťávame k hlavnej funkcii - príprave jedla. A práve tieto „stopy“ dotvárajú estetickú stránku nášho návrhu. Preto by nemalo byť ťažké nájsť v kuchyni tie najpotrebnejšie veci aj pre cudzieho človeka. Jednotlivé segmenty obkresľujú tvar ich funkcie. Je to akási návodová v hľadani. A na druhej strane človek zvyknutý v takejto kuchyni fungovať, sa nemusí takmer vôbec nezmyselne hýbať. Predmet vašej činnosti pride priamo za vami a nie vy za ním. Šetrí energiu na pohyb, aby ju človek mohol využiť na varenie. Rýchlejšia príprava jedla znamená viac času na iné aktivity.

Druhý filozofický aspekt našej práce spočíva v rešpektovaní prírody. Naš návrh zohľadňuje tiež dopad produkcie na životné prostredie. Keďže máte všetko po ruke a v tomto prípade aj koše na triedený odpad s nápaditou formou, je oveľa ľahšie triediť odpad. Kuchyňa HORCRUX vám ukáže, ako sa už nebrániť triedeniu a zaradiť ho do svojej každodennej rutiny. Je ľahké povedať nemám čas. Lenže keď to už máte po ruke, je úplne jedno či plastový pohárik hodíte vpravo alebo vľavo. Naš návrh sa snaží aj človeku z mesta ukázať, že príroda tu stále je pre nás a my ju potrebujeme, tak by sme sa k nej mali aj náležite správať. Chceli by sme prostredníctvom našej kuchyne aj do moderných domov s novodobým spôsobom života vniesť trochu lásky a rešpektu k prírode.

A v neposlednom rade, aby sme si spomenuli, že život nie je len o peniazoch a materiálnych veciach, chceli by sme vyzdvihnúť podporu kuchyne v prehľbovaní medziľudských vzťahov. Spoločná činnosť ľudí spája a v tomto prípade im kuchyňa napomáha technológiami, na ktoré sú potrebné viac ako jedny ruky. Timový myšlienok na strážku zblíží rodiča s jeho dieťaťom. Koše na triedený odpad budú súrodenci vynášať spolu a pod. Naša kuchyňa nie je určená pre jednotlivca, čo žije sám, ale pre rodinu. Služí ako prepojenie nutného s užitočným a dúfame, že by mohla spojiť mnohé spoločnosti rozvrátené rodiny s nezhodami. Lebo spolu zistíte, že je vám veselšie a taktiež, že v jednote je sila.

Opis konštrukčného riešenia

Nakon sme dospeli ku konečnému návrhu, ktorý zahŕňa všetky naše nápady a riešenia problematiky. Kuchyňa Horcrux je variabilná, čo sa týka práce aj úložných priestorov.

Výšková časť pracovnej dosky má 8 častí.

- vlnitá doska,
- posuvná časť pracovnej dosky (povrch, úprava odlišná voči teplu),
- prepadájúce sa hrnce s nožmi v pracovnej doske,
- výšková časť na sušenie riadu,
- umývadlo,
- výšková lopatka na krájanie so skrytým bioodpadom,
- otváracia pracovná doska s príbormi vo vrúti,
- výšková časť ako úložný priestor pre poháre.

b.straková

osud

Je piatok trinásteho nebýva zvláštny? Nie každý tomu verí. Kristína, známe mladé žieňa, skonštatovala, že jej sa určite nič nestane. Bývala v dome na okraji malého mestečka. Poznali sa tam všetci. Ako to býva zvykom v piatok večer, čužoliedky hodila make-up a ide sa do mesta. Kristína v piatok nebola výnimkou. Ako kráčala, spoza múru vybehol chalan. Vítol sa na Kristínu. „Áááá!“ kričala Kristína. Keď sa kamarátka Lucia spomätala, kričala: „Pomoc! Pomôžte nám!“ No nikto nebol na blízku.

Bol to zlom sekundy. Chlap Kristínu zneuží a utiekol. Kristi plakala. Obliekla si roztrhané rifle. Keď sa Lucia spomätala za ťoku, zachovala sa ako hránka. Žavolala políciu a rodičom Kristíny. Spísala sa zápisnica. A ako inak, sa nič neriešilo. Vypočuli si známy výrok: „Budeme po ňom pátrať.“ No nič nevy pátrať.

Na vyšetrovaní u doktorky zistil, že Kristína je tehotná. Mama vysvetlila dcére, aké sú riziká a čo to znamená, mal v sedemnástich rokoch dieťa.

„Mami, ja si to dieťa nechám! To malé za nič nemáže. Keď sa narodí, dám ho na adopciu.“ Mama sa pazrela do zeme a povedala:

„Kristínka! Si stopercentne rozhodnutá?“ „Mami, nie. Ale neuniesla by som pocit, že zabijem nevinného človečička.“ Lucia bola stále v ťoku a musela navštevovať psychologičku. Ako plynul čas, Kristína rástla bruško. Cez leto sa cez ňu vceľku preniesla. Na stále na tú udalosť myslela. Často sa v noci budila na nočné mory. Nečudo, Nikto nechce takéto niečo zažiť. Začala navštevovať školu núžických umení. Chcela, aby jej dieťa bolo nadané.

Spoznala tam veľa ľudí, ktorí sa čudovali, aká je silná. Necháпали, ako môže byť fakto psychicky vyrovnaná.

„Ja viem, je to zvláštné, ale ani sama tomu nechápem. To malé mi dodáva energiu.“

Spoznala tam chlapca menom Dávid. Nadaný chalan. Krásne spleval. Jeho hlas jej niekoho pripomínal. Nevedela ho zaradiť. Ako častejšie spolu chodievali von, prišli na tému piatok trinásteho. Vyrozpávala mu celý príbeh. Ťazko chlapec zasmutnel.

„Dávid, čo sa deje? Prečo si zasmutnel?“ Dávid bol fichta. Po chvíľ sa ozval roztrášeným hlasom:

„Kristínka, sú dve veci, s ktorými sa ti musím priznať. Prvá – ľúbim ňu. Nevedel som, prečo ma tak prilahuješ. A teraz mi to všetka dáva zmysel.“

„Dado, čo ti dáva zmysel?“ Kristína napäto čakala na odpoveď.

„Ja som ten, ktorý ti zničil mladosť.“ „Dávid, čo si to urobíš? - kričala na neho. „To dieťa je moje.“

„Nie, neverím ti! To nie si ty!“ nechcela uveriť tomu, na bolo to tak. Ušiekla od neho. Všetka povedala mame.

„Udáme ho a bude pykali!“

„Nie, nie, nie!“ – protestovala Kristína. „Ja ho ľúbim a on ľúbi mňa. A to dieťa je jeho! Som čudná a asi aj hlúpa, ale chcem, aby mi pomohol dieťa vychovať. Žiadna adopcia!“ Neskôr sa stretli a všetko si s Dávidom vyrozpávali.

„Dávid, si si vedomý toho, čo si urobíš? Že sa nehanbí!“ ozvala sa jeho matka.

„Áno mami, mám 19 a za svoje činy poniesiem následky. Ja Kristínku ľúbim a chcem jej byť oporou vo všetkom. Chcem jej pomôcť. Ty vieš, že to dokážem!“ Ako čas plynul, Kristína porodila krásnu malú

slečnu. Dal jej meno Erika. Neskôr sa vzali a Luciu preukázal za všetku pomoc vďaka a dokázal jej, že je všetko v poriadku. Stala sa krásnou mamou Eriky.

Predstave si, že život je jedna veľká kolaj a my sme rušne. Nie vždy dôjde, tam kam má. V Kristíninom prípade rušne, ktorý prešiel cestou hrôzy, skončil v správnej stanici.

interview

Interview nášho redaktora Mira Toman. Je to kapela, ktorá má všetko. Skvelé Elvisovej. Táto wonkypop hrajúca kapela má dve sóľky. A a to, že táto kapela nehrá

M.T.: Nazdar Pudingáč! tak sa nám na P.P.E.: Hejlo hejlo, my sme skupina Pu

M.T.: Ako spomínate na vaše začiatky? P.P.E.: Hmm, začiatky sa spájajú s našim naopak. Momentálne už bývame v Bratis

M.T.: Pamätáte si ešte na rok 2004 a ná P.P.E.: Jasné, ona k nám prišla ako na natočíme aj klip ku pesničke Ta neviem hoka a čiže do toho s nami. A tak vznik

M.T.: Nedávno ste vyústili album Play nájdeme mnoho skvelých remixov. Čo na internet len tak zadarmo?

P.P.E.: Remixy ku pesničkám z nášho dávnejšie a chceli sme ich vydať ako a presne ako to uchopili. Naštastie vznik Bandcamp.com môžu teraz hudobníci oveľa jednoduchšie. Nikto v kapele ne grafík, stačí vyplniť tabuľku a je to. Album zaplatí koľko chceš, pričom nula je jedn hudbu aj svojich fanúšikov a toto je ná

M.T.: Ako koncertná kapela musíte mať mnoho dobrých i zlých spomienok. Bol nejaký koncert, na ktorý budete spom P.P.E.: Tak určite. Každý jeden koncert na Pohode si pamätáme viac ako iné koncerty. Ale napríklad aj minuloročný Slnkových narodenín mal svoje magické čaro, keď sme jej pri západe slnka venovali na pódiu kyticu a dav jej potom Tie najbrutálnejšie koncerty máme ale v Kačičkách. Tam sa energia ešte násobí

M.T.: Tento rok ste vyhrali na Radio_Head Awards dve sóľky. Čakali ste to?

P.P.E.: Pravdu? Nie. Hlavne po tom, ako nás oslovil, aby sme cenu za koncertnú kapelu aj sami odovzdávali. To prekv tvárach bolo azjstné a veľmi si vážime, že sme toto ocenenie získali už druhý rok za sebou.

M.T.: Vo februári tohto roku ste sa dozvedeli o pozvaní na tohtoročnú Pohodu. Celkom zaujímavým spôsobom.

P.P.E.: Ó, áno! Bol sme akurát v Ostrave, kde sme v Českej televízi robili rozhovor do relácie Medúza. Jednou z otáz hosta cez notebook. Bol ním Miško Kaščák a opýtal sa nás, či by sme prišli zahrat na tohtoročnú Pohodu. To ne?

M.T.: Už dlhšiu dobu koncertujete s Midi Lidi. Páčiť sa publiku v Čechách? Alebo naopak, páči sa Midi Lidi publiku na Slovensku?

P.P.E.: S Midi Lidi sme dali 30 koncertov za 2 mesiace, z toho 23 v Čechách v kluboch, kde sme predtým v živote neboli. Každý z tých koncertov mal podobný scenár. Čuťe, my sme P.P.E. z Kačič, poznáte nás niekto? Ticho. Ok, tak vám zahráme naše pesničky, podte kúsok bližšie. Po cca prvých troch skladbách už boli všetci vpredu, ruky hore a dŕali sa nám na pódiu. Nikde nás nepustí bez prídavku a vždy to končilo happyendom. A to isté platí aj o koncertoch Midi Lidi na Slovensku. Sme veľmi radi za túto šnúru, snád sa tam čoskoro vrátíme.

M.T.: Plánujete nejaké nové skladby popripade aj album?

P.P.E.: Plánujeme jasnú. Zatiaľ sa nám darilo mať vždy trojročnú pauzu medzi albumami, takže ten ďalší by mal byť vonku v roku 2013. Uvidíme :)

M.T.: Tak to bude asi všetka Pudingáč! Prajem vám len to najlepšie, skvelé koncerty a hlavne veľa fanúšikov! Ak keď sme už pri tých fanúšikoch, čo by ste im chceli odkázať?

P.P.E.: Milí fanúšikovia, sme radi, že ste a prídte za nami hocikedy počas koncertu alebo po koncerte, len tak na kus reči. Zároveň sa ospravedľujeme fanúšikom v Rožnove pod Radhoštím, ktorých sme zahádzali pudingovými venčermi, ktoré nám niekto počas koncertu daroval. Sladkosťi poprosíme radšej až po

mana s hudobnou skupinou

ú budúcnosť aj minulosť, tri albumy, niekoľko ocenení za kapelu roka a veľa ďalších úspechov. Áno, je to Puding Pani
ela, ktorá vznikla v roku 1995, za túto celkom dlhú dobu dokázali nahrať tri albumy. Napríklad tento rok faktiež získali
a koncerty vo vašom okolí sa báť vôbec nemusíte. Je to kapela, ktorá hrá vždy a všade!

a začiatok predstavte.

ding pani Blvisovej, pochádzame z Košíc a hráme v obsadení tri pák + Silvka.

Čo sa u vás za ten čas zmenilo?

n mestom, s bitpopom a s pocitom, že robíme všetko inak ako ostatné kapely okolo nás. To nás ale neodrádzalo, skôr
afiklave a tých šibnutých kapiel je už našťastie viac ☺

živštevú Very Wisterovej?

atočil rozhovor, ale my sme sa ešte predtým s kameramanom – braňom Vínzom dohadi, že v rámci toho rozhovoru
n či ne hej. A tak sme ju viedli hore dole po asi piatich rôznych lokáciách, ešteže ona je našťastie úplne v pohode
ol jednak celkom výprný rozhovor v štyle making of a zároveň náš prvý poriadny videoklip.

Pause Edit, na ktorom

vás motivovalo zverejniť ho

ruhého albumu sme mali už

album, len sme nevedeli
am stránok a portálov ako
i zverejňovať svoju hudbu
musí byť programátor alebo
um sme sprístupnili systémom
na z možnosti. Máme radi
š darček za ich podporu.

minaf do konca života?

koncert na Grape v deň
a spieval Happy Birthday.

vapenie na našich

ok, bol videodofaz od

lásk v žilách

Keď sa Viktória spoznala s Leom , každý deň bol nádherný .
Všetka bola ako v raji . Nebo bolo plné vtákov . Napĺňvalo ich
nesmieme dobro . Lásk a dobro prúdace v ich žilách ...
Nebo:

Leo sedel za stolom a pripravoval si dávku svojho šťastia . Vik-
tóriu už omrzeli práškový stereotyp , a tak bojazlivo a predsa smelo
povedala :

„Dnes to chcem skúsiť ako ty !“

Leo chvíľu rozmýšľal , pretože vedel , že je to cesta do neba iba pre tých , pre ktorých skutočne hod-
noty nemajú zmysel . Viktória však neprestala naliehať a Leo nakoniec povolil ... Leba bol zaslepený ,
láskou ... Či už ku Viktórii alebo k ich spoločnému šťastiu . Pripravil jej dávku , ale nevedomil si , že
človek priveľa šťastia naraz neznesie v akejkoľvek forme . Keď sa v jej žilách začala prelievať droga ,
bola to krásne . Bola ľahká ako pierka , aj keď jej oči a svaly boli čoraz ťažšie a ťažšie . Ťraza Viktória
prestala dýchať . Leo ju okamžite začal oživovať a keď to nepomáhalo , pichol Viktórii solný roztok .
Odrazu sa nadýchla a povedala :

„Nebo bolo plné vtákov , videla som , ako to vyzerá v nebi , je tam krásne , chcem sa tam vrátiť .“

Iem:

Bolo slnečné ráno , Viktória sa prebudila nepokojná a rozrušená . Po čele jej stekal studený pot .

Zabudla Lea so slovami :

„Okamžite vstaň a zažeň peniaze !“ Leo si uvedomil , že Viktória už nevie , ako to vyzerá v nebi , že
už nevidí nebo plné vtákov a už sa tam nechce vracieť . Ale , bohužiaľ , musí Rozhodol sa , že pre Vik-
tóriino šťastie a na druhej strane vlastne aj svoje , pôjde za Oliverom . Oliver bol ako ich otec . Ibaže
svojím deťom nekupoval lžanky a cukličky , ale robil ich šťastnými inak . Teda , ak sa to dalo nazvať
šťastím . Leo ho poprosil o peniaze na drogy . Oliver mu vždy rád pomohol , veď on bol tiež na ceste
do neba bez hodnôt už dlhoročným cestujúcim . Podával Leovi peniaze so slovami :

„ Keď môžeš
 prestať , nechceš .
 Keď chceš ,
 nemôžeš ...“

Leo sa s
 balíkom prachov vybral
 domov , ale po ceste určitú
 časť premenil na tekuté
 šťastie .

Viktória šťastie ... Doma neslých otvoril dvere a nervózna Viktória už kričala, kde toľko trčí a či vie, koľko je už hodín. Keď si Viktória pichla svoj prídel, zavolała si Lea do kuchyne a povedala mu novinku :
 „Som tehotná ...“

Peklo :

Áno , takto to vyzera v pekle. Viktória bola vo ôsmom mesiaci. Počas tehotenstva ale mala v sebe aj iné šťastie, okrem toho krásneho, čo nosila pod srdcom. Deň čo deň prežívala hrozne bolesti. Či už psychické alebo fyzické. To už nevedel nikto, iba ona . S Leom už vôbec nekomunikovala, pretože mu dávala za vinu všetko šťastie aj nešťastie v jej živote. A v podstate mala pravdu ... Prešli dva týždne, keď už Viktória ležala v nemocnici a čakala, kedy príde jej čas. A aj prišiel...

Tak , ako to čakali doktori a vlastne všetci okrem Viktórie a Lea . Dieťaťko sa narodilo mŕtve. Ako bolo už spomenuté , človek priveda šťastia naraz neznesie v akejkoľvek forme ...

Viktória z toho bola zo začiatku rozrušená . Po čase opatlická. Bol jej ukradnutý celý svet . Svet , v ktorom bol aj Leo . Nenávidela ho a predsa milovala . Dostala sa na liečenie . Liečenie , v ktorom ľuďom berú ich pomyslené šťastie. Keď jej pomohli dostať sa z pekla späť na zem, Viktória sa vrátila do normálneho života . Do života, ktorý žila predtým, kým nepoznala Lea.

Neskôr sa dozvedela , že Leo pracuje v kuchyni v ich obľúbenej reštaurácii . Rozhodla sa navštíviť ho, stále ho totiž milovala . Keď v reštaurácii otvorila dvere , Leov pohľad hovoril za všetko. Pазeral na ňu tak úprimne, ako nikdy predtým. Sadli si za stôl a Viktória videla, že Leo s tým stále neprestal. Neprestal so šťastím. Leo si myslel, že Viktória prišla preto, aby sa k nemu vrátila. Ne mylil sa. Rozum vyhral nad srdcom. Vedela, že ak s ním zostane, vráti sa do pekla. Povedala mu len jednoduché:

„Zbohom, Leo“.

O niekoľko dní Lea umrel. Vlastnou hŕgastou a žiaľom. Vtedy si Viktória uvedomila, že odšla, keď ju potreboval...

naivná

Prebrala som sa na hrozny pískot budíka. Postel' vedľa mňa bola prázdna. Ležal tam len lístok s odkazom: Včerašok ma mŕzi. Ľúbim ňu. Ach, Bože, už zase. S podobnými lístočkami by som vyľapetavala lefiskovú halu. Skrčila som ten smiešny pokus o ospravedlenie medzi prstami a išla do kúpeľne. Teplá sprcha zmyla aj posledné zvyšky hádky a pachuť víny. Raňajky som dnes vynechala, a tak len s kávou v žalúdku som vyrazila do práce.

„Už zasa? Raz to nedopadne dobre, ver mi!“ Správa o tom, že včera bol u nás znovu cirkus, Míriam zjavne rozčúliła.

„V pohode!“ usmiala som sa. Nepresvedčilo ju to.

„Už mesiac nerobil nič iné, len vyvádza. Myslí, že je to v pohode?“ Na túto otázku som neodpovedala. Jasné, že to nebolo v pohode. Ved' poslednú dobu sme sa s Michalom ani inak ako krikom nebavili.

„Ak sa to nezlepší, budem to riešiť, neboj.“
 „Som zvedavá, na čo ešte čakáš.“ zadudrala Míriam poľichu. „Nechajme to tak. Nemám náladu zaoberať sa tým, dobre?“

Asi som to vtedy predsa len mala riešiť. To, čo nasledovalo, by sa možno nikdy nestalo. Samozrejme znovu ma doma čakala kopa roboty. Michal bol preč. Zasa bol von s tými svojimi bláznami, ktorých hrdá nazýval kamaráti. A samozrejme domov prišiel takmer na mal. Dnes to však bolo iné ako obyčajne. Pri pohľade na tú opitú kôpku som pocítila, že toto už nie je normálne a rozhodla som sa mu vysvetliť, že by mal prestať. Chybal Po prvých slovách sa ho zmocnil nečakaný hnev. Po ostrej hádke nasledovala spíška nadávok na moju osobu. A po poslednej veľa prišlo to, čo som si nepredstavovala ani v najhorších snoch.

„Pre Boha! A dosť! Nenechám to tak.“

Viedla si sa v zrkadle? Áno, Míriam mala pravdu. Jemne modrastá modrina po okraji oka a napuchnutá pera neboli práve doplnky modrej ženy. Modrina na predlakti bolela tak veľmi, že som cítila každý dotyk na ruke.

„Bojim sa,“ pošepla som vystrašene. „Nechcem sa tam vrátiť!“

„Toto len tak nenechám. Dnes prespíš u mňa. A potom sa uvidí.“ Večer som mala osemnásť nepríjatých hovorov a asi šesť esemesiek z rovnakým textom: Odpusť mi. Vieš, že ja veľmi milujem. Vráť sa! Ó, áno, zabudla som, že prejavom lásky je aj domáce násilie. Na jeho ospravednenia som odpísala iba: Nie, nikdy!

Ráno som bola s Míriam u lekára a neskôr u mňa v byte. Keďže sme s Michalom bývali v mojom byte, hneď som mu pobaľila všetky veci a vymenila zámok. Odvtedy mi ešte veľakrát volal, ale pre mňa umrel. Umrel v momente, keď mi dal poslednú facu v tú noc.

Láska je asi naozaj slepá. Veľakrát mi hovorili, aký je a že to nebude dobré. Ale, samozrejme, hlúpk sa učí na vlastných chybách. Michal úplne zmizol z môjho života a hoci som ho mala rada, bola som šťastná, že je preč. A dnes? Poučila som sa z modriny tej noci a moju tvrdohlavosť a naivitu odvíjal vietor.

naša
škola
v
plnom
prúde

Obchodné centrum Európa vo Zvolene poskytla stredným školám svoje priestory na prezentáciu prác žiakov a odborov. Takto umožnila ľuďom nazrieť do jadra našej školy a žiakom základných škôl pomohla pri rozhadovaní, akú strednú školu si zvoliť. SOŠ drevárska Zvolen sa predstavila 5.3.2013 o 14:00. Zaujali sme rôznorodým programom a výstavou prác žiakov TN.

Všetky odbory sa predstavili pri vystúpeniach. Zaujali sme hudbou, tancom a aj divadlom. Máli sme v ponuke veľké množstvo súťaží. Celý deň udržiavali dobrú náladu moderátorky Zuzana Pílarová, Martin Hobeň, Martin Lupták a Martin Kracina. Všetci štýly boli veľmi prirodzené, spontánne a snažili sa navodiť skvelú atmosféru.

Podľa ohlasov, ktoré sa k nám dostali môžeme potvrdiť, že naša škola naozaj dokázala zaujať a zlepšiť deň okoloidúcim. Ukázali sme, že na našej škole sa skutočne žije.

marec

mesiac knihy

V nápre mēdli si v dnešnej dobe často nevedomujeme, akú má pre nás kniha obrovskú hodnotu. Dnes sú knihy tak ľahko dostupné v knižniciach alebo kníhkupectvách, dokonca aj v e-bookoch, čítačkách pre naše tablety a smartfóny.

Ale nebolo to tak vždy!

Do 15. storočia boli knihy ručne písané písami. Obyčajná kniha bola v dávnych časoch veľmi vzácna a luxusná vec a mohla si ju dovoliť iba výššia vrstva. Ale čo bol ten prelom? Čo presne sa stalo? Približne v roku 1400 sa v nemeckom meste Mainz narodil Johann Gutenberg. Jeho hlavný vynález nebola knižnička (ako sa niekedy chybné uvádza), tá bola vynájdená už pred ním. Zatiaľ čo predtým sa praktizovala blokovaná tlač, keď sa každá stránka kompletne odliala, či vyrezala z dreva a potom vylačila (a mohla sa vyhodiť, na novú stranu musela byť vytvorená nová), Gutenberg prišiel s myšlienkou, zostaviť stranu z jednotlivých znakov (písmen), ktoré sa dáť preskupiť a znova použiť na inú stranu, čo celú tlač podstatne zlacnilo a uľahčilo. Gutenbergov vynález umožnil tlačiť obrovské množstvá celých kníh (predtým boli tlačené iba časti kníh) a spôsobil tak v Európe informačnú explóziu.

Marec je mesiacom kníh. Preto sa na našej škole zorganizovala akcia na podnet Ing. I. Šállovej, ktorá mala pomôcť žiakom zdarma sa dostať ku knihám. Objavil pre mnohých ich záujem krásu a dôležitosť. A tak nastal tih s knihami. Pred aulu školy sme umiestnili neprehliadnuteľný stôl plný zaujímavých kúskov zo zbierok našich žiakov (každý priniesol niečo na výmenu) a žiaci sa mohli ponúknuť knihami všetkých žánrov od rôznych autorov počnúc Vernom až po rôzne encyklopédie a knihy, ktoré môžu žiakom zjednodušiť štúdium.

Dúfam, že aj vy ste si našli niečo, čo vás zaujalo!

VYZNANIE

Môj život tak márnym, slepým, nudným sa zdal
strach nahradil radosť, úsmev na útek sa dal.
Boh sa mi otočil chrbtom: Teraz sama hľadaj smer,
zúfalstvo plnilo mi um, no ja chcela som mier.
Čakala som na zázrak, čo prinesie mi šťastie,
no bolo to márne, môj strom už viac nevyrastie.

A keď už strácala som chuť, život omŕzať ma začal,
zbadala som svetlo, anjel z neba ku mne padal.
Mužná postava, čarovný úsmev a tie pastelové oči,
príniesol mi nádej, lásku, šťastie na osudovom koči.

Karta sa obrátila, slnko na cestu nám žiarí,
srdce láskou mi horí úsmev sa nevytráca z tváří.
Milujem ňa celým svojím srdcom, tak vrúčne a úprimne,
tak prosím až do skonania sveta, miláčik, ostaň pri mne.

Reči závidlivých ľudí sú mi ukradnuté,
moje srdce nech bude len tebou posadnuté.
Toľké pocity, keď cítim chuť tvojich pier,
nikdy ňa nechcem prestať ľubiť, to mi veľa

Kvapka krvi

Kvapka krvi je už známa udalosť. Pre toho, kto o tom ešte nepočul, len pripomeniem, že je to hromadný odber krvi. Na našej škole sa takáto akcia konala už druhýkrát a sme veľmi radi, že naši študenti sú ochotní pomôcť takouto formou. Zúčastnilo sa viac ako päťdesiat ľudí a z toho štyridsiatim ôsmim bola odobraná krv. Odber prebiehal v triede na prvom poschodí, kde sa o študentov starali výborní lekári a sestričky. Jedinou drobnosťou, ktorá nám narušala odber bol znížený tlak, a preto našim študentom bolo trochu nevoľno. Aj napriek tomu všetko prebehlo bez akýchkoľvek problémov. Sme radi, že naša škola ponúka nielen skvelé vzdelanie a mimoškolské aktivity, ale aj pomoc tým, ktorí to naozaj potrebujú.

Nečakaný postup!

Každý rok sa na Gymnázium Ľudovíta Štúra uskutočňuje turnaj vo volejbale. Samozrejme naše „zanietkenkyne“ športu neodmietli výzvu a hrdo sa vrhli do boja. Boli veľmi úspešné, pretože sa im s prehľadom podarilo zdolať všetky družstvá. Po niekoľkých rokoch sa našim dievčatám konečne podarilo prebojovať za múry okresného kola a postúpili tak na krajské kolo do Krupiny. Tam ich čakali oveľa tvrdší súper! Proti nášmu tímu, ktorý tvoria len dve profesionálne volejbalistky, stáli dve profesionálne družstvá. Nebudem klamať, keď poviem, že naše družstvo súperom dalo poriadne zabráť. Umiestnili sme sa na peknom druhom mieste s tesným rozdielom. Veríme tomu, že naše dievčatá by uvítali odvetu a tentokrát by si víťazstvo určite nenechali ujsť.

Dievčatám gratulujeme!

vtipy a čriepky zo školských lavíc...

Estónec stojí pri železničnej trati. Po chvíli ide okolo ďalší Estónec na drezine. Celý udýchaný tlačí páku dreziny hore a dolu. Prvý Estónec sa pýta:

- Ďaleko je do Talinu?
- Nie je to ďaleko.

Prvý Estonec si naskočí na drezinu a chytí sa páky. Hore, dolu, hore, dolu. Po dvoch hodinách mlčanlivého tlačenia sa spýta znovu:

- Ďaleko je do Talinu?
- No teraz už je.

Pride osemročný chlapec do erotického baru a zakričí na servírku:

- Hej zlato, čo takto škótsku s ľadom?
- Ale chlapče, chceš aby som mala kvôli tebe problémy?
- Možno neskôr, cica, ale najskôr by som si dal ten drink.

Vojaci hrajú v kasárňach hru "Hádaj na čo myslím".

Jeden hovorí:

- Je to chlpaté?
- Niel
- Tak potom je to pivo

Pýta sa chlapeckej svojej plavovlasej mamičky:

- Mama, čo je to mozog?
- Daj mi pokoj s tými večnými otázkami, ja mám v hlave úplne iné veci!

V škole majú malovať, a tak sa pani učiteľka pýta:

- No tak nám povedz Dežko, tvoj ocinka je maliar, ako by si to tu vymaloval?

Dežinko:

- No tak, sem by som nasral hnedú, sem by som prdol zelenú a tamto by som mrdol modrú.

No tak, to snáď nie je možné, ako to ten Dežko rozpráva:

- Zavolaj mi ocinka do školy.

Učiteľka:

- Pozrite sa, ja som sa vášho syna pýtala, ako by to tu vymaloval a on mi povedal toto.

- Toto, že vám vážne povedal?

Ocko sa otočí k Dežinkovi a hovorí mu:

- Ty debil, veď by to tu bolo moc tmavé!

Séfredaktor:
zuzana piliarová

grafika a design:
adam antal

fotograf:
mária šujan

redaktor:
mária kuščik,
patricia prochádzková,
marína kalšárová,
jana možšiová,
kristína omarková,
michaela mižudová

odborné vedenie:
mgr. elena duřičková

titul:
jana možšiová
adam antal

U lievačik